

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 11CoE/60/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614206353
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Radičová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3614206353.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne vo veci výkonu rozhodnutia oprávneného: C. K., bytom P., T. XXXX/XX proti povinnej: C. T., pôvodne bytom Y., D. XX/XX, t. č. bytom G., E. M. XXXX/XX, o nariadenie výkonu rozhodnutia o styku oprávneného s maloletou C. T., nar. XX.XX.XXXX a s maloletou D. T., nar. XX.XX.XXXX, obe pôvodne bytom Y., D. XX/XX, t. č. bytom G., E. M. XXXX/XX, obe zastúpené v konaní opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske, na odvolanie oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske zo dňa 17. decembra 2014, č.k. 1Em/1/2014-60, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh oprávneného na výkon rozhodnutia a súčasne povinnej nepriznal náhradu trov konania o výkon rozhodnutia. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 251 ods. 1 a § 272 ods. 1 O.s.p. Uviedol, že otec maloletých detí ako oprávnený podal dňa 17.10.2014 na tamojší súd proti matke maloletých detí ako povinnej návrh na výkon rozhodnutia o úprave jeho styku s maloletými deťmi, konkrétne rozsudku Okresného súdu Partizánske č. k. 4P/73/2012-114 zo dňa 21.03.2013, vykonateľného čo do výroku o úprave styku dňa 15.07.2013 a právoplatného dňa 15.07.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17CoP/55/2013-132 zo dňa 19.06.2013 s odôvodnením, že na základe uvedeného rozhodnutia skúšal styk s maloletými deťmi realizovať, avšak bezúspešne z dôvodu, že povinná mu bráni stýkať sa s maloletými deťmi a nerešpektuje právoplatné a vykonateľné súdne rozhodnutie. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom oprávneného na výkon rozhodnutia vrátane k nemu pripojených listín, vyjadrením povinnej k návrhu vrátane k nemu pripojených listín, správou Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske zo dňa 04.11.2014, správou referátu poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske zo dňa 12.12.2014 a podstatným obsahom spisu Okresného súdu Partizánske sp. zn. 5P/16/2014 a k nemu natrvalo pripojených spisov. Konštatoval, že rozhodnutie o úprave styku, ktoré oprávnený žiada nútene vykonať, nadobudlo vykonateľnosť dňa 15.07.2013 aj čo do výroku o úprave styku. Od tohto obdobia sa mohol styk oprávneného s maloletými deťmi realizovať. V návrhu na výkon rozhodnutia oprávnený uviedol len dva konkrétne prípady, kedy sa styk s maloletými deťmi podľa neho mal realizovať, avšak sa nerealizoval, a to dňa 08.07.2014 a 04.10.2014. V zmysle vykonateľného rozhodnutia o úprave styku má oprávnený právo na styk s maloletými deťmi okrem iného aj každý kalendárny mesiac vždy počas prvého víkendu toho - ktorého kalendárneho mesiaca v čase od piatka od 16.00 hod. do nedele do 18.00 hod. a každý kalendárny rok počas letných prázdnin od 07.07. od 08.00 hod. do 31.07. do 16.00 hod. Oprávnenému pritom prislúcha právo maloleté deti v určený deň a hodinu od povinnej prevziať, čomu zodpovedá povinnosť povinnej maloleté deti na styk s oprávneným riadne pripraviť a v určený deň a hodinu maloleté deti oprávnenému odovzdať. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že oprávnený mal maloleté deti za účelom realizácie styku počas letných prázdnin právo od matky prevziať v stanovený deň a hodinu, a to dňa 07.07.2014 o 08.00 hod., a nie dňa 08.07.2014. Čo sa týka druhého, uviedol, že prvým kompletným víkendom v kalendárnom mesiaci október 2014 bol 04.10.2014 až 05.10.2014, a preto mal

oprávnený právo maloleté deti za účelom realizácie styku od matky prevziať v stanovený deň a hodinu, a to v piatok 03.10.2014 o 16.00 hod. a nie dňa 04.10.2014 o 09.30 hod. Právu oprávneného zodpovedala vždy povinnosť povinnej maloleté deti na styk v stanovený deň a hodinu riadne pripraviť. Je síce pravdou, že z vykonateľného rozhodnutia o úprave styku nie je zrejmé, kde sa má prevzatie a spätné odovzdanie maloletých detí vykonať, avšak mal za to, že ak sa oprávnený chce s maloletými deťmi stretnúť, je logické, že on bude ten, kto za nimi príde a nebude od nich vyžadovať, aby ony (deti) museli dochádzať za ním. Z vykonaného dokazovania súd prvého stupňa zistil, že oprávnený nedodržiava stanovený deň a hodinu preberania maloletých detí. Z vykonateľného rozhodnutia o úprave styku jednoznačne vyplýva, že ak sa oprávnený rozhodne realizovať svoje právo na styk s maloletými deťmi (je to jeho právo, nie povinnosť), je "oprávnený maloleté deti v určený deň a hodinu od matky prevziať a povinný v určený deň a hodinu maloleté deti matke odovzdať". Oprávnený nemôže tvrdiť, že povinná nerešpektuje vykonateľné rozhodnutie súdu o úprave styku na základe toho, že maloleté deti mu neodovzdala napríklad dňa 04.10.2014 o 09.30 hod. alebo dňa 08.07.2014, keď takáto povinnosť jej pri danej formulácii výroku rozhodnutia o úprave styku nevyplýva (podľa rozsahu úpravy styku povinná mala povinnosť maloleté deti vydať dňa 03.10.2014 o 16.00 hod. alebo dňa 07.07.2014 o 08.00 hod). Opakované nedodržiavanie času prevzatia maloletého dieťa potom môže dieťa vystaviť zbytočnej neistote a stresu, keď sa pripraví na styk s rodičom, upraví svoj program a následne čaká, kedy a či vôbec rodič po neho príde. Ďalej vyjadril názor, že súd výkonu rozhodnutia musí pri rozhodovaní o návrhu na výkon rozhodnutia skúmať okrem iného tiež to, do akej miery je povinným rodičom tvrdené odmietanie styku zo strany maloletého dieťaťa výsledkom jeho nedostatočného pôsobenia v rámci "riadnej prípravy na styk" alebo do akej miery je nerealizácia styku výsledkom pôsobenia iných faktorov (napr. vlastné rozhodnutie maloletého dieťaťa). V predmetnej veci nemal z vykonaného dokazovania za preukázané ani to, že by si povinná svoju povinnosť riadnej prípravy maloletých detí neplnila, a to ani po stránke psychologickú. Naopak povinná sa dňa 12.11.2014 dobrovoľne spolu s maloletými deťmi zúčastnila aj konzultácie na referáte poradenských - psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske, cieľom ktorej bolo maloleté deti motivovať k stretávaniu sa s oprávneným. Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa zamietol návrh oprávneného na výkon rozhodnutia. Záverom pripomenul, že právoplatný rozvodový rozsudok nanovo upraví rozsah práva styku oprávneného s maloletými deťmi, v dôsledku čoho sa právna úprava vo vykonateľnom rozhodnutí, ktoré sa v tomto konaní navrhovalo nútene vykonať, stane neúčinnou. O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol s poukazom na § 251 ods. 4 O. s. p. v spojení s § 151 ods. 1 prvej vety, § 140 ods. 1, § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že povinnej, ktorej ako úspešnej vzniklo právo na náhradu trov konania proti oprávnenému, ktorý úspech nemal, náhradu trov konania nepriznal, lebo nepodala návrh na ich priznanie.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený, v ktorom uviedol, že nakoľko opätovne podal odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Trebišov sp. zn. 7T/141/2013, ktorým bol opätovne uznaný za vinného, rozsudok doposiaľ nenadobudol právoplatnosť a stále tak platí prezumpcia nevinoty. Oprávnený ďalej poukázal na rozsudok Okresného súdu Trebišov, č.k. 16P/80/2013-175 zo dňa 22.09.2014, proti ktorému podal odvolanie do výroku o výživnom a o zaplatenie súdneho poplatku za návrh a povinná podala odvolanie ohľadne styku s maloletými. Povinný citoval zo strany 8 predmetného rozsudku, ktorého písomné vyhotovenie predložil k podanému odvolaniu. Súd prvého stupňa v napadnutom uznesení uvádza, že styk oprávneného s maloletými sa mohol realizovať, ale oprávnenému nebolo jasné ako, keď matka maloletých nekomunikuje s oprávneným, nedvíha telefón, keď sa dostaví oprávnený na realizáciu styku, bráni mu v ňom. Keďže povinná ani raz nepriniesla deti, snažil sa dohodnúť s matkou na styku, telefonoval jej, no ona ani raz nedvihla telefón a keďže vzdialenosť je 334 km, nechcel riskovať, že deti mu matka odmietne vydať. Poukázal na skutočnosť, že marenie výkonu rozhodnutia súdu alebo súdom schválenej dohody o výchove maloletých detí je trestným činom podľa § 349 Trestného zákona. V tejto súvislosti predložil zápisnicu o trestnom oznámení zo dňa 31.10.2014, ČVS: ORP-PE-PE-2014 a trestné oznámenie zo spáchania prečinu marenie výkonu úradného rozhodnutia. Uviedol, že nakoľko mu manželka od dátumu, kedy rozsudok nadobudol právoplatnosť, bránila v styku s deťmi, uvedené riešil telefonicky, prostredníctvom sms komunikácie, neskôr prostredníctvom Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Partizánske, až neskôr to začal riešiť prostredníctvom súdu a polície. Keď dňa 24.12.2014 došiel na adresu D., J. XXX/XX, povinná sa tam nenachádzala, nachádzali sa tam iba deti s rodičmi povinnej, ktoré však neboli pripravené a nemali nič zabalené. Keďže zo strany súdu doposiaľ nebola povinnej uložená pokuta, povinná naďalej nerešpektuje rozhodnutie súdu, ktoré je právoplatné a vykonateľné. Nakoľko rozvodový rozsudok doposiaľ nie je právoplatný, lebo z oboch strán bolo podané odvolanie, povinná musí

rešpektovať rozsudok Okresného súdu Partizánske č.k. 4P/73/2012-114 zo dňa 21.03.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín č.k. 17CoP/55/2013 zo dňa 19.06.2013. Na základe uvedených dôvodov oprávnený navrhol uznesenie súdu prvého stupňa zmeniť tak, že súd nariadi odňatie maloletej C. T. a D. T. matke C. T. a odovzdanie otcovi MVDr. C. D. T. v dňoch určených v súdnom rozhodnutí s tým, že matka je povinná maloleté deti na styk s otcom riadne pripraviť v určený deň a hodinu maloleté deti otcovi odovzdať a v určený deň a hodinu maloleté deti od otca prevziať. Otec je oprávnený maloleté deti v určený deň a hodinu od matky prevziať a povinný v určený deň a hodinu maloleté deti matke odovzdať.

K odvolaniu oprávneného sa písomne vyjadrila povinná, ktorá s napadnutým uznesením súhlasila a žiadala, aby bolo v zmysle § 219 O.s.p. potvrdené ako vecne správne. Uviedla, že oprávnený záujem o deti prejavil až v októbri 2014. Fyzické napadnutie, nadávky, osočovanie je pravidelné správanie a komunikácia oprávneného s povinnou, a preto sa nemôže čudovať, že povinná s ním komunikovať nechce a nebude. Jediné, čo oprávneného zaujímalo dňa 24.12.2014, bolo iba to, že povinná na uvedenej adrese nebola a nachádzali sa tam iba ich deti. Maloleté deti boli na prázdninách u rodičov povinnej, a preto aj oprávnenému povedala, aby si po deti prišiel tam. Z informácií detí povinná vie, že deti vyšli von, povedali mu, že s ním odísť nechcú, boli plačlivé a utiekli naspäť do domu. Oprávnený reagoval tak, že zavolať políciu, a tým chcel deti presvedčiť, aby s ním odišli. Jediný, kto za túto situáciu môže, je oprávnený, ktorý svojím správaním neubližuje povinnej, ale ich deťom, ktoré sa ho boja, odmietajú ho, hlavne odvtedy, odkedy boli svedkami útoku na povinnú. Na základe uvedených skutočností navrhol, aby súd napadnuté uznesenie podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. z týchto dôvodov:

Podľa § 272 ods. 1 písm. a) O.s.p. súd je oprávnený nariadiť výkon rozhodnutia na základe vykonateľného rozhodnutia súdu.

Podľa § 272 ods. 3 O.s.p. pred nariadením výkonu rozhodnutia podľa odseku 1 súd písomne vyzve povinného, ktorý sa odmieta podrobiť rozhodnutiu podľa odseku 1, aby sa rozhodnutiu podrobil. V tejto výzve upozorní tiež na následky neplnenia povinností ustanovených v rozhodnutí. Ak sa javí, že účel výzvy možno lepšie dosiahnuť pojednávaním, sudca je oprávnený nariadiť pojednávanie a môže naň predvolať povinného, oprávneného, maloleté dieťa, zástupcu príslušného orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately alebo zástupcu príslušného orgánu obce.

Podľa § 272 ods. 5 O.s.p. súd je oprávnený pred nariadením výkonu rozhodnutia podľa odseku 1 požiadať príslušný orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, prípadne príslušný orgán obce o poskytnutie súčinnosti pri zisťovaní informácií o dôvodoch nepodrobenia sa rozhodnutiu a o poskytnutie súčinnosti pri preverení týchto dôvodov najmä v mieste pobytu dieťaťa alebo v mieste, kde sa dieťa zdržiava, v škole alebo u poskytovateľa zdravotnej starostlivosti.

Podľa § 273 ods. 1 O.s.p. ak výzva súdu podľa § 272 ods. 3 zostane bezvýsledná, súd je oprávnený uložiť povinnému, ktorý neplní dobrovoľne rozhodnutie podľa § 272, pokutu vo výške 200 eur. Pokutu možno uložiť aj opakovane. Výnos pokút je príjmom štátneho rozpočtu.

V pojednávanej veci z obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že oprávnený - otec maloletej C. a D. T. sa návrhom zo dňa 14.10.2014, doručeným súdu prvého stupňa dňa 17.10.2014, domáhal výkonu rozhodnutia o úprave styku s maloletými deťmi, a to na podklade rozsudku Okresného súdu Partizánske č. k. 4P/73/2012-114 zo dňa 21.03.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť čo do výroku o úprave styku dňa 15.07.2013 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17CoP/55/2013-132 zo dňa 19.06.2013. Predmetným rozsudkom Okresný súd Partizánske okrem iného upravil styk oprávneného s maloletými deťmi, tak, že oprávnený má právo stretávať sa s maloletou C. T. a D. T. každý kalendárny mesiac vždy počas prvého víkendu toho ktorého kalendárneho mesiaca v čase

od piatka od 16.00 hod. do nedele do 18.00 hod., každý páry kalendárny rok počas jarných prázdnin maloletých detí v čase od pondelka od 08.00 hod. do nedele do 16.00 hod., každý páry kalendárny rok od 24.12. od 08.00 hod. do 26.12. do 16.00 hod., každý nepáry kalendárny rok od 27.12. od 08.00 hod. do 01.01. do 16.00 hod., každý kalendárny rok počas letných prázdnin od 07.07. od 08.00 hod. do 31.07. do 16.00 hod. s tým, že povinná má povinnosť maloleté deti na styk s oprávneným riadne pripraviť, v určený deň a hodinu maloleté deti oprávnenému odovzdať a v určený deň a hodinu maloleté deti od oprávneného prevziať. Oprávnenému tiež prináleží právo maloleté deti v určený deň a hodinu od povinnej prevziať a povinnosť v určený deň a hodinu maloleté deti povinnej odovzdať.

Oprávnený svoj návrh na výkon rozhodnutia odôvodnil tým, že na základe vyššie uvedeného rozhodnutia skúšal styk s maloletými deťmi realizovať, avšak bezúspešne, nakoľko povinná mu bráni stýkať sa s maloletými deťmi a nerešpektuje právoplatné a vykonateľné súdne rozhodnutie. Oprávnený namietal nerealizovanie styku s maloletými dňa 08.07.2014 a dňa 04.10.2014 v čase o 9.30 hod.

Na základe uvedeného súd prvého stupňa matku - povinnú výzvou zo dňa 24.10.2014 písomne vyzval na dobrovoľné podrobenie sa súdnemu rozhodnutiu Okresného súdu Partizánske č. k. 4P/73/2012-114 zo dňa 21.03.2013 a na umožnenie styku oprávneného s maloletými deťmi. Povinná bola súčasne upozornená na následky v prípade, ak predmetná výzva zostane bezvýsledná. Povinná vo vyjadrení k predmetnej výzve okrem iného poukázala na útok oprávneného voči povinnej dňa 27.07.2013, od ktorého incidentu sa maloleté začali otca báť. Uviedla, že maloleté deti sa oprávneného boja a odmietajú ho, majú z neho strach a povinná nevie, ako ich má prinútiť, aby mali otca radi. Zároveň povinná poukázala na nezáujem oprávneného o maloleté deti, ktorý sa o ne začal zaujímať až v októbri 2014.

Následne súd prvého stupňa napadnutým uznesením č.k. 1Em/1/2014-60 zo dňa 17. decembra 2014 zamietol návrh oprávneného na výkon rozhodnutia a súčasne povinnej nepriznal náhradu trov konania o výkon rozhodnutia, nakoľko nemal preukázané, že by si povinná neplnila svoju povinnosť riadnej prípravy maloletých detí na styk s oprávneným.

V prejednávanom prípade boli sporné tvrdenia oprávneného - otca maloletej C. a D. ohľadom plnenia, resp. neplnenia uznesenia Okresného súdu Partizánske č. k. 4P/73/2012-114 zo dňa 21.03.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17CoP/55/2013-132 zo dňa 19.06.2013 zo strany povinnej, a to v konkrétnych dňoch - dňa 08.07.2014 a dňa 04.10.2014 v čase o 9.30 hod., resp. aj dňa 24.12.2014, kedy sa podľa vyjadrenia oprávneného v podanom odvolaní neuskutočnilo stretnutie s maloletými. Vo vyššie uvedenom rozsudku je jednoznačne vymedzený čas, kedy má oprávnený právo na styk s maloletými deťmi. Konkrétne bol styk upravený tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou C. a D. každý kalendárny mesiac vždy počas prvého víkendu toho ktorého kalendárneho mesiaca v čase od piatka od 16.00 hod. do nedele do 18.00 hod., každý páry kalendárny rok počas jarných prázdnin maloletých detí v čase od pondelka od 08.00 hod. do nedele do 16.00 hod., každý páry kalendárny rok od 24.12. od 08.00 hod. do 26.12. do 16.00 hod., každý nepáry kalendárny rok od 27.12. od 08.00 hod. do 01.01. do 16.00 hod., každý kalendárny rok počas letných prázdnin od 07.07. od 08.00 hod. do 31.07. do 16.00 hod. Predmetným rozhodnutím tak bol presne určený deň a hodina, kedy má otec právo deti od matky prevziať (a tomu zodpovedajúca povinnosť matky deti riadne pripraviť a otcovi odovzdať). K uvedenému odvolací súd v zhode so súdom prvého stupňa považuje v prvom rade za potrebné uviesť, že v zmysle vyššie uvedeného rozsudku Okresného súdu Partizánske mal oprávnený maloleté deti od matky prevziať dňa 07.07.2014 v čase o 8.00 hod a nie až dňa 08.07.2014 a rovnako tak aj v druhom namietanom prípade ich mal prevziať dňa 03.10.2014 o 16.00 hod a nie až dňa 04.10.2014 o 09.30 hod. Súd prvého stupňa správne poukázal na skutočnosť, že opakované nedodržiavanie času prevzatia dieťaťa môže dieťa vystaviť zbytočnej neistote a stresu, keď sa pripraví na styk s rodičom, upraví svoj program a následne čaká, kedy a či vôbec rodič po neho príde. V prípade, že oprávnený príde po deti v iný deň, ako v deň, ktorý na stretnutie určil súd, oprávnený nemôže očakávať, že deti budú naňho riadne pripravené čakať tak, ako by čakali v deň určený súdom. Je úlohou otca zariadiť si veci tak, aby sa mohol stretnúť s deťmi v deň a hodinu určenú vykonateľným rozhodnutím súdu, a nie iba vtedy, keď si nájde na stretnutie čas. O to viac, keď sa otec snaží vybudovať si s deťmi lepší vzťah a je v jeho záujme, aby mu deti dôverovali a verili, že sa s nimi chce stretnúť a sú pre neho prvoradá. Je pochopiteľné, že ideálne

by bolo, keby sa rodičia na stretnutiach v iný deň, ktorý by im lepšie vyhovoval, dohodli, avšak pokiaľ k takejto dohode nedošlo, je otec povinný stretávať sa s deťmi v termínoch určených súdnym rozhodnutím.

Je pravdou, že matka - povinná má maloleté deti na styk s otcom riadne pripraviť, čo v sebe nezahŕňa iba ich materiálnu prípravu - t.j. zbaliť veci a obliecť deti na stretnutie, ale i psychologickú prípravu, t.j. výchovné pôsobenie na maloleté deti, aby sa s otcom dobrovoľne chceli stretnúť. Súd prvého stupňa postupoval správne, keď skúmal, do akej miery je povinnou tvrdené odmietanie styku maloletých s otcom výsledkom jej nedostatočného výchovného pôsobenia na deti v rámci riadnej prípravy v zmysle vykonateľného rozhodnutia, a do akej miery je uvedené odmietanie výsledkom iných vplyvov, v danom prípade výsledkom vlastného rozhodnutia maloletých detí. V prejednávanej veci deti otca odmietajú, majú k nemu negatívny postoj, čo je vyvolané traumatizujúcimi zážitkami z rodiny, kedy maloleté boli svedkami fyzického násillia oprávneného voči povinnej. Uvedené vyplýva tak zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske zo dňa 04.11.2014, ako aj zo správy Referátu poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske vyhotovenej psychologičkou PhDr. Miroslavou Obertovou zo dňa 12.12.2014 a zo správ o psychologickom vyšetrení maloletých vyhotovených psychologičkou Mgr. Evou Sobotovou dňa 10.10.2013, ktoré sú síce staršieho dáta, avšak závery týchto správ možno podľa odvolacieho súdu na prejednávany prípad použiť. V nich bolo dokonca odporúčané zamedziť styk otca s maloletými, kým sa ustáli ich psychický stav a doriešia sa záležitosti ohľadne rozvodu a styku s deťmi. Napriek negatívne postoj maloletých detí k otcovi z obsahu spisového materiálu vyplýva, že povinná sa snaží deti k styku s otcom motivovať, snaží sa nájsť vhodný spôsob ich stretnutia tak, aby toto nebolo pre deti traumatizujúce. Z uvedeného dôvodu sa povinná dňa 12.11.2014 dobrovoľne spolu s maloletou C. a D. zúčastnila konzultácie na Referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske. V prejednanom prípade tak nemožno podľa názoru odvolacieho súdu hovoriť o nedostatočnej psychologičkej príprave detí na styk maloletých s otcom zo strany povinnej. Odvolací súd k uvedenému doplnia, že napriek snahe o motiváciu detí oprávnený nemôže očakávať okamžitú zmenu v správaní maloletých, a to najmä s poukazom na ich negatívny psychický zážitok a dlhú absenciu otca v živote maloletej C. a D..

Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje aj na rozsudok Okresného súdu Trebišov č. k. 16P/80/2013-175 zo dňa 22.09.2014, ktorým súd rozviedol manželstvo oprávneného s povinnou a súčasne upravil vyživovaciu povinnosť a styk oprávneného s maloletými deťmi na čas po rozvode tak, že oprávnený je styk s maloletou D. a C. oprávnený realizovať iba za prítomnosti matky. Hoci sa nejedná o právoplatné rozhodnutie, nakoľko oprávnený a povinná podali proti nemu odvolanie, o ktorom doposiaľ Krajský súd v Košiciach podľa zistení tunajšieho súdu nerozhodol, je podľa názoru odvolacieho súdu nevyhnutné prihliadnuť na skutočnosť, že tamojší súd potrebu prítomnosti matky - povinnej na stretnutiach oprávneného s deťmi považoval za nevyhnutnú. Z odôvodnenia predmetného rozhodnutia vyplýva, že súd tak rozhodol z dôvodu absencie otca (oprávneného) v živote detí, ktorá skutočnosť predstavuje jeden z významných dôvodov, prečo maloleté D. a C. aj v prejednanom prípade odmietajú byť s otcom osamote. Preto je podľa názoru odvolacieho súdu potrebné pristupovať k maloletým deťom zo strany otca citlivo a so zvýšenou trpezlivosťou, a to najmä pokiaľ ide o také dôležité obdobie, akým sú vianočné sviatky, počas ktorých sa stretnutie maloletých s otcom dňa 24.12.2014 v čase o 8.00 hod. nepodarilo uskutočniť. Maloleté deti sú vo veku, kedy už vedia prejaviť svoj názor a podľa názoru odvolacieho súdu by bolo nerozumné donútiť deti fyzickým násillím k stráveniu vianočných sviatkov s otcom, čo by sa pravdepodobne negatívne odrazilo v ďalšom postoji maloletých k oprávnenému.

Záverom odvolací súd poznamenáva, že problémy pri realizácii styku oprávneného s maloletými sú v prejednanom prípade spôsobené v značnej miere nedostatočnou komunikáciou medzi rodičmi a existenciou ich vzájomných nedorozumení a nerešpektovania jeden druhého. Medzi rodičmi detí úplne zlyháva komunikácia a z vyjadrení oboch účastníkov konania je zrejmé, že ich vzájomný rodičovský vzťah je vážne narušený, komunikujú spolu len minimálne a neexistuje medzi nimi vzájomný rešpekt ani dôvera. Odvolací súd nepovažuje takéto konanie rodičov za správne, keďže nie je v záujme maloletých detí, nakoľko má nepriaznivý vplyv na ich psychický vývoj. Odvolací súd preto apeluje na oboch rodičov, aby vzájomne rešpektovali svoje rodičovské práva a povinnosti a aby k realizácii styku pristupovali objektívne, zodpovedne, bez presadzovania svojich záujmov a mali na zreteli predovšetkým záujem maloletých.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd nemal, rovnako ako súd prvého stupňa, dostatočne za preukázané, že povinná opakovane a bezdôvodne bráni oprávnenému v styku s maloletými, teda neporušuje povinnosť, ktorá jej vyplýva z právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Partizánske č. k. 4P/73/2012-114 zo dňa 21.03.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17CoP/55/2013-132 zo dňa 19.06.2013.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.